

I vänstra slingan är blott en del av ordet 'sten' i behåll, nämligen av **t** 4 cm av staven nedifrån och 2 cm av högra bistavens spets samt **en**.

I högra slingan stå **ponsi · uft** — med **o** **†** och **s** vänderuna.

Översättning: — »denna sten efter» —

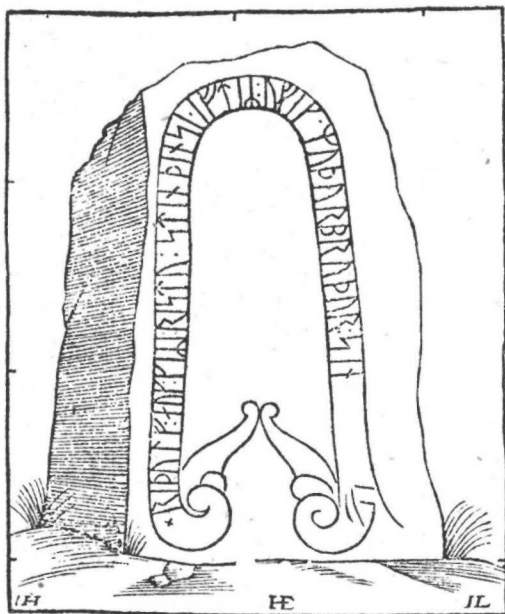
Anm. C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1870, s. 98, säger folket påstå, att en runsten av en bonde i Bosgård från Källgårds ägor blivit flyttad och använd till en bro på »åkevägen». Måhända har det varit en del av Ög. 206.

207. Enebacken, Kårarps ägor, Viby sn, Vifolka hd.

Pl. LXXIII. Fig. 1.

Litteratur: B. 897; L. 1165; W. 125; *Ransakn.* 1667—84; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 758; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT.* I, s. 55; *Reseber.* 1871, s. 98, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 25, teckn.

I B. 897 säges runstenen stå »vid gamla vägen», vilken ännu är tydlig. Platsen ligger just på gränsen mellan Viby och Sjögestad socknar, Vifolka och Valkebo häradar och har även fordom använts till galgbacke.

B. 897.

Runstenen, som står rest bakom en stuga i beteshagen, är av röd granit, 1,70 m hög, 1 m bred vid foten, 70 cm vid nedre toppslingan. Slingans bredd är 10 cm.

Inskriften börjar nedtill t. v. med ett snett kors framför namnet **ripulf**; i läses av B. 897 och Nordenskjöld och är säkerligen riktigare än **a** W. 125, enär detta **a** blott kunde ha bistav t. v. och sådant **a** ej användes uti inskriften. Det vore tänkbart, att det sneda korset vore bistavar till ett *** h** med otydlig stav; nedre staven till ett sådant *** h** vore möjlig att antaga men icke den övre, som måste utgå från h. övre armen av korset, vilket icke kan antagas. Namnet är alltså **ripulf** med övergång av *Hr-* till *R-*, vilken yngre ljudform passar i stycke med saknaden av ändelse i nom. sing. På **†** i **ripulf** löper en fåra ovan bistaven parallell med detsamma. I **ufag** saknas övre staven av **† a** och **† g**.

I **mupur** äro **up** och **r** skadade; i **brupur** utgår bistaven i **b** 2 cm från stavens ändar.

Inskriftens slut, som förut varit oläst, är sannolikt **buta kupan**. I **buta** är **b** tydligt, av **u** är toppen fullt klar, nedtill mindre tydlig, **t** tydligt, **a** skönjbart. Ett kolon torde hava funnits därefter men är icke säkert synligt. Av **kupan** synes **k** och **n** tydligt, även **u** är synligt, **pa** äro otydliga.

Runstenen har alltså haft följande inskrift:

× **ripulf : auk : kiri : ristu : stin : pensi : iftir : ufag · mupurbrupur : sin : buta : ku[pa]n**

5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 59

Namnet **ripulf** i denna inskrift sammanställer Bugge, *Rökstenen I*, s. 66 i Ant. tidskr. f. Sverige V, med plur. **hraiþulfar** Rök och med **hripulfsun** L. 1062 Järvsö, Häls.; namnet har alltså uttalats *Reðulf*.

Översättning: Redulv och Gere reste denna sten efter Ofag, sin morbroder, en bonde god.

208. Enebacken, Kårarps ägor, Viby sn, Vifolka hd.

Pl. LXXIII. Fig. 2.

Litteratur: B. 896; L. 1164; W. 127; *Ransakn.* 1667—84; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 758; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1870, s. 66, teckn. pl XIII; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 25, teckn.

Runstenen, som i B. 896 angives stå »vid gamla vägen», står rest vid källaren på gården till torpet Enebacken, jfr Ög. 207, 209, inom Sjögestads sockens gräns.

Ämnet är grå granit. Höjden är 1,57 m, bredden vid foten är 1,14 m. Slingans bredd är 10—11 cm.

. Då vänstra och högra slingorna upptill korsar varandra, har säkerligen ett kors upptill varit åsyftat, som på Ög. 206 Viby Källgård.

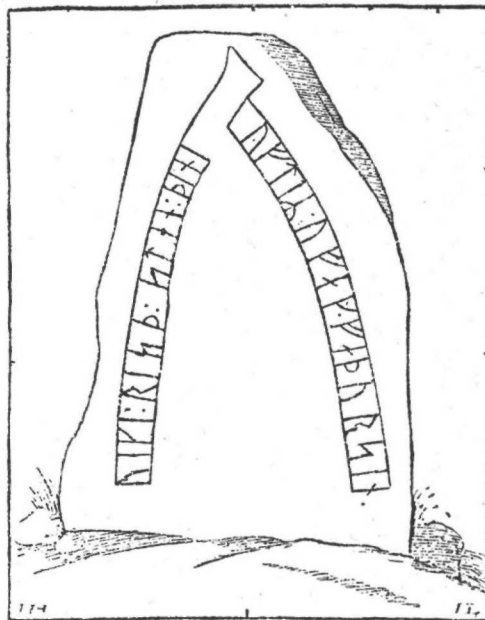
Inskriften börjar med kolon och namnet **uigi**., som följes av **risp**, en förkortad ristning för *rēspi*; övre staven av **s** är i **risp** och **sten** förlängd till nedre slinglinien. Ordet »denna», som B. 896 läser **pini**, är icke i sin helhet skönjbart; **p** är tydligt men blott staven av de tre följande runorna. Då Ög. 206 Viby Källgård, som har samma anordning av slingan, har ristningen **ponsi** för »denna», är det sannolikt, att även här ristningen **ponsi** funnits, så mycket mer som utrymmet låter vänta ännu en runa med följande kolon. Det sista **i** uti B. 896 **pini** har alltså sannolikt varit vänstra staven av ett **s** av samma slag som i **risp**, **sten**.

Runstenen har alltså haft följande inskrift:

: **uigi** : **risp** : **sten** : **pon**[si:] **yftir** : **ufag** : **fapur** : **sin** :

Namnet **uigi** motsvarar fsv. *Vighe*, som förekommer i lat. *Wigone* (abl.) SD. III, 146 (1313) Vg.

Översättning: Vighe reste denna sten efter Ofag, sin fader.

B. 896.